

**Predici ținute de fr. Frank la
Radio Luxemburg în anul 1976**

Învierea Domnului

Creștinătatea de pe întreg pământul își aduce aminte de Paște, de cea mai mare biruință a tuturor timpurilor, de învierea slăvită a Domnului nostru Isus Hristos. Noi ne putem striga unii altora: „Isus trăiește!” El a plătit prețul pentru vina și păcatele noastre cu sângele Lui prețios și sfânt. Conform Scripturii, El a fost pus într-un mormânt. Dar în 1 Petru 3, începând de la versetul 19, citim ce s-a întâmplat între răstignire și înviere. În Duhul, El S-a dus ca să propovăduiască duhurilor din închisoare, care fuseseră răzvrătite odinioară. În acest context, Petru se referă la zilele lui Noe, atunci când fiii lui Dumnezeu nu se mai lăsau cercetați de Duhul lui Dumnezeu și astfel au căzut în neascultare.

Isus S-a dus la cei care nu erau mântuiți și le-a mărturisit despre toți robii și prorocii Lui care au vorbit în Numele Lui și care au lucrat din însărcinarea Lui. Cine nu-i credea pe ei nu-L credea pe Dumnezeu. Apoi, S-a dus dincolo în Paradis, care era despărțit printr-o prăpastie de cei care nu erau mântuiți. Acolo erau Avraam, Isaac, Iacov; erau toți cei care au adormit cu nădejdea că Mesia va veni și le va aduce răscumpărarea. În acel timp s-a împlinit literalmente Cuvântul prorocului Isaia: „*să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric*” (Isaia 42:7). Dar, toți cei care din punct de vedere spiritual sunt prinși în păcate și fărădelegi, începând de atunci pot să-și pună încrederea în Hristos și pot ieși din temniță și întuneric, căci Isaia zice în capitolul 61:1: „*Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război, izbăvirea*”.

Profetul Zaharia descrie mai precis actul care aparține de istoria mântuirii. Citim din Zaharia 9:11: „*Însă cât pentru tine, Sioane, din*

pricina legământului tău pecetluit cu sânge, voi scoate pe prinșii tăi de război din groapa în care nu este apă". După ce, prin sângele Mielului lui Dumnezeu a intrat în vigoare noul legământ, Domnul Însuși a putut lua robia roabă și a vestit libertatea. Pavel scrie în Efeseni 4:8-10: „*De aceea este zis: «S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.» Și acest: «S-a suit» ce înseamnă decât că înainte Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului? Cel ce S-a coborât este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile ca să umple toate lucrurile*". Matei 27:52-53 ne relatează că: „*mormintele s-au deschis, și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora*". Toți, din toată perioada de timp a Vechiului Testament, care și-au pus nădejdea în Mesia care va veni și au adormit cu credința în El și au aparținut de prima înviere, au înviat împreună cu Hristos și s-au arătat multora. Biruința de la Golgota nu s-a referit doar la Noul Testament, ci și la Vechiul Testament. Până atunci, Raiul era jos. Domnul Isus i-a spus tâlharului de pe cruce: „*Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în Rai*".

După învierea lui Isus Hristos și a celor care au murit mântuiți, care au intrat împreună cu El în slavă, Raiul este în cer. Pavel mărturisește în 2 Corinteni 12:4 că el: „*a fost răpit în rai și a auzit cuvinte care nu se pot spune și pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească*". El mărturisește că a fost răpit până în al treilea cer.

Isus Hristos biruise totul: pe diavol, locuința morților și moartea. Biruința Lui a devenit și biruința noastră.

Sfinții din vechiul legământ au așteptat această zi cu o mare dorință. Avraam L-a recunoscut pe Domnul ca fiind Același care i-a dat făgăduințele și care l-a binecuvântat. Toți prorocii L-au recunoscut în același fel în care El li s-a descoperit. Nu există nicio putere care ar putea sta în calea împlinirii planului divin.

Pavel scrie despre biruința de la Golgota în Coloseni 2:15: „*A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce*". Nu a fost o biruință parțială, ci o capitulare totală a puterilor vrăjmașului și o biruință

absolută a puterii lui Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru. Prin puterea Lui, prin puterea învierii Lui și în Numele Lui putem birui și noi.

Nici lupta noastră nu este cu carnea și cu sângele, ci cu domniile și stăpânirile care domnesc în văzduh. Dar noi știm că Isus Hristos le-a biruit. Prin credință și noi devenim biruitori, căci Scriptura spune: „credința noastră este biruința asupra lumii”. Golgota a adus o răscumpărare deplină: după suflet, duh și trup. Fiecare făgăduință pe care o pretindem cu o atitudine corectă față de Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, se împlinește prin Isus Hristos. Noi putem cânta cu poetul de cântare: „*Isus trăiește și cu El și eu*”. „*Unde îți este boldul, moarte?*” Învierea lui Isus Hristos a fost biruința de la Golgota.

Ioan mărturisește următoarele atunci când L-a văzut pe Domnul Isus pe insula Patmos: „*Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: «Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Cel Viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților»*”. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a fost un om al durerii (Isaia 53). „*N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă*”. Dar Ioan, L-a văzut proslăvit, ca pe Cel înviat, a cărui față strălucea ca soarele în toată puterea lui. Așa Îl vom vedea și noi pe Isus.

Stimați prieteni, dragi frați și surori, învierea lui Isus Hristos nu este doar un lucru de care ne amintim o dată pe an. Învierea trebuie să devină în noi o trăire divină, căci noi am murit împreună cu Hristos, am fost îngropați împreună cu El și am înviat împreună cu El la o viață nouă.

Prin credință, noi putem înțelege că, prin moartea de pe crucea Golgotei, vina și păcatele noastre sunt iertate, bolile noastre sunt vindecate, închisoarea este deschisă și a început anul de îndurare al Domnului.

Apostolul Pavel scrie corintenilor: „*La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea*

potrivită; iată că acum este ziua mântuirii” (2 Corinteni 6:2). Atunci când pot vorbi despre Domnul și Răscumpărătorul meu și când pot să dau mărturie despre ceea ce a făcut El, sunt mișcat în adâncul inimii mele. Pentru mine, propovăduirea Evangheliei nu este o meserie, ci o chemare divină. Eu doresc să le vestesc tuturor bogăția inepuizabilă a harului lui Dumnezeu care S-a descoperit în Isus Hristos. Atunci, la învierea lui Isus Hristos, sfinți vechi testamentari au trăit făgăduința care se referea la ei. La fel, conform 1 Tesaloniceni 4 și alte versete biblice noi vom trăi făgăduințele care se referă la noi. Mai întâi vor învia cei adormiți în Hristos, apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi schimbați și vom fi ridicați în sus împreună cu ei, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh. El ne va lua la cina de nuntă. Ce zi slăvită va fi! Atunci când ne gândim la aceasta suntem copleșiți, căci această zi este foarte aproape.

Suntem noi cu adevărat în Hristos, ca să avem parte de ceea ce face El acum? Numai dacă avem parte de ceea ce face EL acum, vom fi pregătiți ca să intrăm cu El în slavă și vom trăi ceea ce El va face în legătură cu învierea, schimbarea și răpirea.

Haideți să ne rugăm:

Tată ceresc, eu Îți mulțumesc din toată inima pentru Golgota, pentru suferința și moartea Domnului și Mântuitorului meu, pentru biruința puternică asupra morții, locuinței morților și diavolului. Îți mulțumesc pentru învierea slăvită, pentru biruința puternică pe care ai descoperit-o. Te rog, Doamne, binecuvântează-i pe toți și întâlnește-Te cu toți cei care au primit Cuvântul Tău prin credință. Permite ca prin noi să curgă puterea învierii Tale. Dăruiește-ne har, din pricina Numelui Tău sfânt și permite-ne să avem parte de ceea ce Tu faci prin har acum și dăruiește-ne har să recunoaștem felul de împlinire a Cuvântului Tău. Acum, Doamne, îndură-Te de poporul Tău și binecuvântează-ne pe toți din bogăția harului Tău. Te rog, Dumnezeule, ca toți să poată spune acum: „Isus trăiește și cu El și eu”. „Unde îți este boldul, moarte?” Binecuvântează-ne din bogăția harului Tău. Eu te rog, în Numele lui Isus. Amin.

